

Sygn. akt I C 200/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 2 grudnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący **SSR Agnieszka Ostrowska-Gołębek**

Protokolant Ewelina Grudzień-Wuczowska

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2015r. w Oleśnicy sprawy

Przy udziale stron:

powód **K. A.**

pozwany (...) **S.A. z/s w W.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) **S.A. z/s w W.** na rzecz powódki **K. A.** kwotę **12.000,00zł (dwanaście tysięcy 00/100) złotych** wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 8.300,00zł od dnia 28.04.2013r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 3.700,00zł od dnia 11.06.2015r. do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 377,27zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje powódce aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Oleśnicy) kwotę 315,67zł tytułem opłaty od pozwu;

V. nakazuje stronie pozwanej aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Oleśnicy) kwotę 599,32zł tytułem opłaty od pozwu;

VI. nakazuje powódce aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Oleśnicy) kwotę 548,81zł tytułem wydatków budżetowych tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa;

VII. nakazuje stronie pozwanej aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Oleśnicy) kwotę 1.041,95zł tytułem wydatków budżetowych tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

Z./

1. (...)

02.12.2015r.

Sygn. akt I C 200/14

UZASADNIENIE

Powódka K. A., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła pozew, w którym domagała się zasądzenia od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 8300 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 kwietnia 2013r. do dnia zapłaty oraz kosztami sądowymi, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu swojego żądania powódka podała, iż bezspornym jest, że strona pozwana ponosi odpowiedzialność w granicach odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody za skutki wypadku komunikacyjnego z dnia 03 lipca 2012r. w ramach umowy obowiązkowego ubezpieczenia posiadaczy pojazdów mechanicznych. Sprawca zdarzenia uderzył w tył samochodu powódki. Po wypadku pierwszej pomocy medycznej udzielono powódce w Wojewódzkim Szpitalu (...) we W., gdzie rozpoznano stłuczenie okolicy potylicznej, pourazowe przeciążenie karku, pourazowe przeciążenie mięśni przykręgosłupowych w odcinku lędźwiowym. W szpitalu wykonano zdjęcia RTG głowy, kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego, w wyniku których zdiagnozowano zniesienie lordozy szyjnej. Ponadto powódka była leczona w poradni urazowo-ortopedycznej i poradni neurologicznej. Tam też rozpoznano u powódki uraz brzucha, dolnej części grzbietu i miednicy. Lekarz medycyny rodzinnej z powodu dolegliwości bólowych, ograniczenia ruchomości kręgosłupa szyjnego zdiagnozował u powódki zwłknięcie, skręcenie i naderwanie stawów i więzadeł na poziomie szyi i skierował do lekarza neurologa. Powódka podniosła, iż była odbyła rehabilitację z zastosowaniem zabiegów w postaci laseru, krioterapii i prądów tens.

Powódka wyjaśniła, iż wskutek wypadku ucierpiała fizycznie i psychicznie. W okresie leczenia ograniczyła kontakty towarzyskie, prowadziła domowy, oszczędzający tryb życia, unikała wysiłków fizycznych, nie wykonywała żadnych prac domowych. Po wypadku nie spotykała się ze swoimi koleżankami studentkami, nie wyjechała na obóz wędrowny pieszy, zaprzestała jazdy na rowerze z powodu występującego bólu kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego. Powódka wskazała, iż miała problemy ze snem, problemy z koncentracją, lęki przed jazdą samochodem. W wyniku tego stała się drażliwa, nerwowa, płaczliwa. Powódka zgłosiła stronie pozwanej roszczenie tytułem zadośćuczynienia, w odpowiedzi pozwana przyznała poszkodowanej kwotę 1700 złotych. Zdaniem powódki wypłacona jej dotychczas kwota nie spełnia kryteriów przewidzianych w art.445§1 k.c.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona pozwana podniosła, iż bezspornym jest, iż likwidowała szkodę będącą wynikiem wypadku komunikacyjnego z dnia 03 lipca 2012r., w którym powódka uległa doznała obrażeń ciała. Pojazd sprawcy wypadku ubezpieczony był z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów za szkody spowodowane ruchem tych pojazdów u pozwanego, w związku z czym strona pozwana ponosi odpowiedzialność gwarancyjną za skutki przedmiotowego wypadku. Strona pozwana podniosła, iż dotychczas wypłacona kwota 1700 złotych jest odpowiednia oraz stanowi sposób złagodzenia cierpień psychicznych i fizycznych powódki w związku ze zdarzeniem z dnia 03 lipca 2012r.

Pismem z dnia 08.06.2015r. powódka rozszerzyła żądanie, domagając się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 18.300 złotych z ustawowymi odsetkami od kwoty 8300 złotych od dnia 28.04.2013r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 10.000 złotych od dnia rozszerzenia powództwa do dnia zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 03 lipca 2012r. w miejscowości B. kierujący samochodem osobowym marki R. o nr rej. (...) C. W. nie zachował bezpiecznej odległości i uderzył w pojazd kierowany przez powódkę K. A.. Po wypadku powódka została przewieziona do Wojewódzkiego Szpitala (...) we W., gdzie rozpoznano stłuczenie okolicy potylicznej, pourazowe przeciążenie mięśni karku, pourazowe przeciążenie mięśni przykręgosłupowych w odcinku lędźwiowym. W w/ w placówce wykonano zdjęcie RTG czaszki, RTG kręgosłupa szyjnego oraz RTG kręgosłupa odcinka lędźwiowo-krzyżowego. Powódkę wypisano z zaleceniem ograniczenia większych wysiłków fizycznych przez okres 3-5 dni.

Dowód: karta informacyjna k-17, zeznania powódki K. A. k-112, wynik badania RTG k-18.

Powódka była konsultowana w poradni chirurgii urazowo-ortopedycznej Wojewódzkiego Szpitala (...) we W., gdzie w dniu 13 lipca 2012r. rozpoznano u powódki bóle grzbietu, bóle karku, zalecono konsultację ortopedyczną, stosowanie żelu deprilif i napinanie mięśni przykręgosłupowych. Powódka była leczona także w Niepublicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej Z. Spółka z.o.o. we W., gdzie pozostawała pod opieką lekarza neurologa S. Z..

Dowód: karta porady specjalistycznej k-20 i k-22, zeznania powódki K. A. k-65.

Powódka odbyła rehabilitację przy zastosowaniu prądów tens, lasera i krioterapii i laseroterapii w okresie od 29 stycznia 2013r. do 08 lutego 2013r.

Dowód: skierowanie na zabiegi fizjoterapeutyczne k-24, zeznania powódki K. A. k-65.

Pismem z dnia 18 marca 2013r. strona pozwana poinformowała powódkę o przyznaniu kwoty 1700 złotych tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 312,49 złotych tytułem zwrotu kosztów leczenia. Powódka nie otrzymała żadnych innych świadczeń poza w/w.

Pismem z dnia 12.04.2013r. powódka wezwała ubezpieczyciela do dopłaty świadczenia pieniężnego tytułem dalszego zadośćuczynienia w kwocie 8300 złotych.

Dowód: pismo z dnia 12 kwietnia 2013r. k-27, decyzja z dnia 18 marca 2013r. k-30.

Przed wypadkiem drogowym powódka nie uskarżała się na żadne problemy zdrowotne. Grała w siatkówkę, jeździła na nartach. Po wypadku powódka wymagała pomocy osób trzecich, na wizyty lekarskie woziła ją mama. Miała problemy ze snem, które towarzyszą jej nadal. Czuła dyskomfort z powodu doznanych obrażeń ciała. W chwili obecnej odczuwa bóle kręgosłupa w odcinku lędźwiowym, a także bóle głowy, gdy zbyt długo znajdowała się w pozycji stojącej lub siedzącej.

W dniu wypadku powódka miała 20 lat i studiowała na Uniwersytecie Ekonomicznym we W. na Wydziale Nauk Ekonomicznych, kierunek zarządzanie.

Dowód: zaświadczenie k-15, zeznania powódki K. A. k-64-65.

W toku postępowania opracowana została opinia przez biegłego M. J. na okoliczność ustalenia jaki był zakres obrażeń ciała odniesionych przez powódkę na skutek zdarzenia z dnia 03 lipca 2012r., czy odniesione obrażenia skutkują uszczerbkiem na zdrowiu i w jakiej wysokości, a także jaki był przebieg leczenia.

W swojej opinii z dnia 21 stycznia 2015r. biegły po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną oraz po zbadaniu powódki stwierdził 6% długotrwały uszczerbek na zdrowiu powódki związany z przebyłym urazem głowy, skręceniem kręgosłupa szyjnego z uszkodzeniem aparatu więzadłowo-torebkowego odcinka kręgosłupa szyjnego i urazem kręgosłupa lędźwiowego.

W uzasadnieniu biegły podniósł, iż obrażenia, których powódka doznała na skutek zdarzenia drogowego skutkują do chwili obecnej bólami i zawrotami głowy, dolegliwościami bólowymi z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego. Przebyty wypadek spowodował u powódki również naruszenie zwartego bloku morfologiczno-czynnościowego kręgowo-krążkowo-więzadłowego powodując podrażnienia końców nerwowych i związane z tym ograniczenie ruchomości kręgosłupa szyjnego. Ponadto biegły zauważył, iż na wydłużenie czasu leczenia u powódki niewątpliwie miał wpływ brak unieruchomienia odcinka szyjnego kręgosłupa oraz zbyt późne rozpoczęcie leczenia usprawniającego. Minimalny okres odciążenia kręgosłupa odcinka szyjnego kołnierzem ortopedycznym wynosi 3 tygodnie.

W sprawie została wydana opinia przez biegłego z zakresu neurologii A. D. na okoliczność ustalenia jaki był zakres obrażeń ciała odniesionych przez powódkę na skutek zdarzenia z dnia 03 lipca 2012r., czy odniesione obrażenia skutkują uszczerbkiem na zdrowiu i w jakiej wysokości, a także jaki był przebieg leczenia.

W swojej opinii z dnia 15 maja 2015r. biegła po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną znajdującą się w aktach sprawy rozpoznała u powódki stan po przebyłym urazie głowy, stan po przebyłym urazie skrętnym odcinka szyjnego kręgosłupa, stan po przebyłym urazie odcinka lędźwiowego kręgosłupa. Biegła stwierdziła u powódki łącznie 5% trwałe uszczerbek na zdrowiu, w tym 3 % uszczerbek w związku ze stanem po przebyłym urazie odcinka szyjnego kręgosłupa, 2 % uszczerbek w związku ze stanem po przebyłym urazie odcinka lędźwiowego kręgosłupa. W uzasadnieniu biegła wskazała, iż obrażenia, których doznała powódka na skutek zdarzenia komunikacyjnego skutkują do chwili obecnej dolegliwościami bólowymi w odcinku szyjnym i lędźwiowym kręgosłupa, nadto uszkodzona odczuwa bóle głowy, okolicy potylicznej. Odnośnie przebytego urazu odcinka szyjnego kręgosłupa biegła podała, iż ustaliła 3% trwałe uszczerbek na zdrowiu powódki, zmniejszając arbitralnie wysokość uszczerbku z 5 do 3%, biorąc pod uwagę stan kliniczny powódki w chwili badania i trwałe odkształcenie kręgosłupa w postaci spłylenia fizjologicznej lordozy szyjnej. Z uwagi na to, że powódka nadal uskarża się na okresowe parestezje w zakresie unerwienia obu kończyn górnych należałoby poszerzyć diagnostykę dolegliwości o dodatkowe badanie EMG.

Odnośnie przebytego urazu odcinka lędźwiowo-krzyżowego kręgosłupa biegła podniosła, iż ustaliła 2% trwałe uszczerbek na zdrowiu powódki z uwagi na odczuwane do chwili obecnej dolegliwości bólowe z tego tytułu i trwałe odkształcenie kręgosłupa pod postacią zniesienia fizjologicznej lordozy. Biegła wyjaśniła, iż przed wypadkiem powódka nie uskarżała się na żadne dolegliwości bólowe ze strony kręgosłupa, a opiniowane zajście przyczyniło się do pojawienia się utrzymujących się do chwili badania dolegliwości, wskazuje, iż na nawet jeśli powyższe zmiany pod postacią wielopoziomowych przepuklin krążków międzykręgowych w odcinku lędźwiowym na poziomie L5/S1 istniały przed zdarzeniem, to były one nieme klinicznie, a przebyty uraz spowodował wystąpienie zgłaszanych do chwili badania dolegliwości bólowych. W wyniku opiniowanego zdarzenia uszkodzona doznała typowego urazu kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego, do jakiego dochodzi w przypadkach tego rodzaju wypadków komunikacyjnych. Ponadto po wypadku i w okresie rekonwalescencji powódka odczuwała dolegliwości bólowe wymagające leczenia farmakologicznego. Nadto celem zmniejszenia istniejących dolegliwości bólowych korzystała również z zabiegów rehabilitacyjnych. Kontynuowała także leczenie w poradni ortopedycznej oraz neurologicznej. Z dniem 21 lutego 2013r. powódka zakończyła leczenie. Zdaniem biegłej pomimo trwałych odkształceń rokowania co do stanu zdrowia powódki w przyszłości są pomyślne. Powódka jest osobą w młodym wieku, a okresowa rehabilitacja w razie nasilenia dolegliwości bólowych ze strony kręgosłupa powinna dać właściwy efekt, pod warunkiem zdyscyplinowania powódki.

W opinii uzupełniającej biegła A. D. wskazała, iż uszczerbki na zdrowiu dotyczące urazów kręgosłupa szyjnego można orzekać zarówno z pkt 89, jak i z pkt 94, uszczerbki z obu tych pozycji w zasadzie pokrywają się i nie podlegają zsumowaniu. W zakresie wskazanego uszczerbku na zdrowiu powódki w związku z urazem odcinka lędźwiowego kręgosłupa, uszczerbek takowy można orzekać zarówno z punktu 90a lub z pozycji 94c. Uszczerbki na zdrowiu z obu tych pozycji w zasadzie pokrywają się i nie podlegają zsumowaniu. Ustalając uszczerbek na zdrowiu powódki z odcinka lędźwiowego kręgosłupa biegła wzięła pod uwagę trwałe odkształcenie kręgosłupa pod postacią zniesienia lordozy lędźwiowej oraz negatywne następstwa przebytego zdarzenia w postaci dolegliwości bólowych, na które to powódka uskarżała się do dnia badania, tj. przeszło 3 lata po zdarzeniu. Biegła podkreśliła, że siła urazu podczas opiniowanego zderzenia była dość duża, gdyż było to zderzenie z samochodem ciężarowym- tirem. Powódka w dalszym ciągu kontynuuje leczenie. Oczekuje na badanie MR odcinka szyjnego z uwagi na utrzymujące się parastezje kończyny górnej prawej. Wprawdzie z akt sprawy wynika, iż powódka zakończyła leczenie, nie mniej jednak zdaniem biegłej zaświadczenie takowe zostało wydane dla celów odszkodowawczych.

Dowód: opinia biegłego M. J. k-71, opinia biegłej A. D. ki-91 i k-117.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo częściowo zasługiwało na uwzględnienie.

Bezspornym w sprawie było, że strona pozwana ponosi odpowiedzialność w granicach odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody za skutki wypadku komunikacyjnego z dnia 03 lipca 2012r., a podstawą jej odpowiedzialności jest

art.436§1 k.c. Powódka K. A. domagała się zapłaty przez stronę pozwaną na jej rzecz dalszego zadośćuczynienia w myśl art.445 k.c.

W orzecznictwie ugruntował się aprobowany w piśmiennictwie pogląd, opowiadający się za kompensacyjnym charakterem przewidzianego w art.445§1 k.c. zadośćuczynienia pieniężnego, tj. uznający je za sposób naprawienia szkody niemajątkowej, wyrażającej się krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 04 czerwca 1968r. , I PR 175/68, OSNCP 1969, nr 2, poz. 37 oraz uchwałę pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 08 grudnia 1973r. , III CZP 37/73, OSNCP 1974, nr 9, poz. 145). Ustalając kwotę zadośćuczynienia należy mieć na uwadze zarówno rozmiar cierpień fizycznych związanych z zaistnieniem wypadku, jak i dolegliwości bólowe powstałe w następstwie urazu oraz długotrwałego leczenia. W zakres pojęcia szkody niemajątkowej wchodzi ponadto doznawane przez poszkodowanego cierpienia psychiczne, związane z doznany bólem, zeszpeceniem, niemożnością uprawiania określonej działalności, wyłączeniem z normalnego życia. Niewymierny w pełni charakter tych okoliczności sprawia, że Sąd przy ustalaniu rozmiaru krzywdy i tym samym wysokości zadośćuczynienia ma pewną swobodę. Nie można przy tym posługiwać się szablonami, lecz należy uwzględniać wszystkie okoliczności danej sprawy, nie wyłączając takich czynników jak wiek poszkodowanego, tryb jego dotychczasowego życia, udaremnione przez wypadek plany na przyszłość sprzed zdarzenia wyrządzającego szkodę, utrata możliwości awansu zawodowego, korzystanie z rozrywek, czy poczucie bezradności. Wysokość zadośćuczynienia nie może być nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być „odpowiednia”, w tym znaczeniu, że powinna być przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego-utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadającym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (wyrok SN z dnia 28 września 2001 r., III CKN 427/00). Ponadto w orzecznictwie wskazuje się, że zadośćuczynienia nie należy traktować na zasadzie ekwiwalentności, którą charakteryzuje wynagrodzenie szkody majątkowej. Odpowiedniość kwoty zadośćuczynienia ma służyć złagodzeniu doznanej krzywdy, a jednocześnie nie być źródłem wzbogacenia (wyrok SN z dnia 09 lutego 2000 r., III CKN 582/98).

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym dokumentacja medyczna, a w szczególności opinia biegłych sądowych z zakresu neurologii, chirurgii- ortopedii, jak i też zeznania samej powódki K. A. pozwalały na uznanie, że rozmiar cierpień powódki w następstwie zdarzenia z dnia 03 lipca 2012 r. nie został w całości uwzględniony przez stronę pozwaną i nie odpowiada dotychczas wypłaconej kwocie 1700 złotych.

Opracowane w sprawie opinie przez biegłych lekarzy sądowych A. D., M. J. jednoznacznie pozwoliły na ustalenie związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy wypadkiem komunikacyjnym, jakiemu uległa powódka i doznany w jego wyniku urazami fizycznymi. Biegły z zakresu ortopedii, po analizie dokumentacji medycznej zawartej w aktach sprawy, wywiadu chorobowego i badania powódki stwierdził łączny 6% długotrwały uszczerbek na zdrowiu powódki związany z przebyłym urazem skrętnym kręgosłupa szyjnego z uszkodzeniem aparatu więzadłowo-torebkowego i stanem po urazie kręgosłupa lędźwiowego. Biegły z zakresu neurologii stwierdził natomiast 5% trwały uszczerbek na zdrowiu poszkodowanej związanej z w/w urazami.

W uzasadnieniu biegli podnieśli, iż obrażenia, których powódka doznała na skutek zdarzenia drogowego do chwili obecnej skutkują bólami i zawrotami głowy, dolegliwościami bólowymi z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego. Przebyty wypadek spowodował u powódki również naruszenie zwanego bloku morfologiczno-czynnościowego kręgowo-krążkowo-więzadłowego powodując podrażnienia końców nerwowych i związane z tym ograniczenie ruchomości kręgosłupa szyjnego. Nadto w swojej pisemnej opinii biegła neurolog wyjaśniła, iż przed wypadkiem powódka nie uskarżała się na żadne dolegliwości bólowe ze strony kręgosłupa, a opiniowane zajście przyczyniło się do pojawienia się utrzymujących się do chwili badania dolegliwości. Biegła wyjaśniła, iż nawet jeśli powyższe zmiany pod postacią wielopoziomowych przepuklin krążków międzykręgowych w odcinku lędźwiowym na poziomie L5/S1 istniały przed zdarzeniem, to były one nieme klinicznie, a przebyty uraz spowodował wystąpienie zgłaszanych do chwili badania dolegliwości bólowych. W wyniku opiniowanego zdarzenia poszkodowana doznała typowego urazu kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego, do jakiego dochodzi w przypadkach tego rodzaju wypadków komunikacyjnych. Ponadto po wypadku i w okresie rekonwalescencji powódka odczuwała dolegliwości bólowe wymagające leczenia farmakologicznego. Nadto celem zmniejszenia istniejących dolegliwości

bólowych korzystała również z zabiegów rehabilitacyjnych. Kontynuowała także leczenie w poradni ortopedycznej oraz neurologicznej.

Zdaniem Sądu zgromadzony materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, iż skutkiem zdarzenia z dnia 03 lipca 2012r. były cierpienia fizyczne poszkodowanej K. A.. Jak wynika bowiem z zeznań powódki przed wypadkiem komunikacyjnym była osobą, która nie uskarżała się na problemy zdrowotne. Była osobą aktywną, grała w siatkówkę, jeździła na nartach. Do chwili obecnej powódka odczuwa bóle kręgosłupa w odcinku lędźwiowym i bóle głowy, zwłaszcza gdy przebywa zbyt długo w jednej pozycji. Ponadto biegła neurolog podkreśliła, że siła urazu podczas opiniowanego zderzenia była dość duża, gdyż było to zderzenie z samochodem ciężarowym- tirem. Powódka w dalszym ciągu kontynuuje leczenie. Oczekuje na badanie MR odcinka szyjnego z uwagi na utrzymujące się parastezje kończyny górnej prawej.

Zdaniem Sądu opinie biegłych sądowych są jasne, rzeczowe i potwierdzają w sposób jednoznaczny, iż wypadek samochodowy spowodował negatywne konsekwencje dla poszkodowanej.

Reasumując stwierdzić należy, że wskutek wypadku powódka utraciła dobre zdrowie, doznała znacznego ograniczenia możliwości prowadzenia aktywnego trybu życia, a skutki wypadku odczuwa do dnia dzisiejszego. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego intensywność cierpień z powodu kalectwa jest większa u człowieka młodego, skazanego na rezygnację z radości życia, jaką daje zdrowie i możliwość osobistego rozwoju (vide SN w orzeczeniach z dnia 19 października 1961r. OSPiKA 1962, poz. 155, z dnia 04 czerwca 1968 r. OSNCP 1969, poz. 37).

W przedmiotowej sprawie zdaniem Sądu, biorąc pod uwagę orzeczone przez biegłych uszczerbek na zdrowiu powódki, zakres cierpień jakich powódka doznała bezpośrednio po wypadku, w trakcie leczenia, jak i obecnie, uprzedni stan zdrowia oraz wiek poszkodowanej wskazywały na konieczność orzeczenia dodatkowej kwoty tytułem zadośćuczynienia -12.000 złotych. W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił uznając, iż przyznana kwota stanowić będzie wystarczającą rekompensatę za cierpienia fizyczne powódki, jakich doznała ona wskutek udziału w zdarzeniu drogowym. Nadto, jak wyjaśniła biegła neurolog, pomimo trwałych odkształceń rokowania co do stanu zdrowia powódki w przyszłości są pomyślne. Powódka jest osobą w młodym wieku, a okresowa rehabilitacja w razie nasilenia dolegliwości bólowych ze strony kręgosłupa powinna dać właściwy efekt, pod warunkiem zdyscyplinowania powódki

Orzeczenie o kosztach oparto na przepisie art.100 k.p.c., rozdzielając koszty stosunkowo, biorąc w tym zakresie pod uwagę stopień, w jakim każda ze stron wygrała sprawę. Powódka wygrała sprawę w 65,5%, zaś jej koszty zamykają się sumą 1217 złotych. Strona pozwana wygrała sprawę w 34,5%, zaś jej koszty to suma 1217 złotych, a zatem $797,13 - 419,86 \text{ zł} = 377,27 \text{ zł}$. Sąd jednocześnie obciążył powódkę obowiązkiem zwrotu części opłaty od pozwu i od rozszerzonej części żądania- $\text{art.113 ust.1 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych} - 143,17 + 172,5 = 315,67 \text{ zł}$, pozostałą kwotą tytułem opłaty od pozwu i od rozszerzonej części żądania ($\text{art.113 ust.1 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych}$) i częścią wydatków Sąd obciążył stronę pozwaną stosownie do stopnia przegranej sprawy $599,32 \text{ złotych} = 271,82 + 327,5$), wydatki Skarbu Państwa to kwota 1590,75 złotych, zatem $65,5\% \times 1590,76 : 100 = 1041,95$ złotych.

Również powódce Sąd nakazał uiszczenie na rzecz Skarbu Państwa kwoty 548,81 złotych tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa ($34,5 \times 1590,76 : 100 = 548,81$ złotych).